

Hoi iedereen,

Ik ben Oxy en samen met mijn vrouwtje (Anika) heb ik op zondag 3/10 deelgenomen aan het Vlaams Kampioenschap Team canicross in Koolkerke.

We waren ingedeeld bij de elite teams (dat zijn die met de iets snellere tijden dan de masters) en liepen in het team Fun2Run samen met Herman en Emmy, Lynn en Hauke, Raf en Tequilla en Sean en Tequilla en we hebben het beste van onszelf gegeven.

Hierbij een verslag van ons dagje en hoe we het ervan af gebracht hebben ☺

De dag begon al vroeg, want Koolkerke is dan ook niet vlak bij de deur.

Na een lange en spannende rit in dat donkere hokje (ik moest voor de eerste keer in zo'n donkere hondenaanhangwagen zitten) kwamen we eindelijk aan in Koolkerke. Het weer was super, geen wolkje te bespeuren en het was vrij warm. Het was een mooie omgeving en ideaal voor een canicross parcours. Alvorens we onze nummers gingen halen en naar de briefing zouden luisteren hebben we het parcours voor de eerste ronde verkend. Het was een pittig parcourtje van 1,580km met een paar heuveltjes en een spannende start die de spanning erin hield.

Om 11u was de briefing en zijn we onze nummers gaan halen. We hadden de nrs. 31, 32, 33, 34 en 35. Dan eventjes opwarmen, iets eten en onze loopschoenen aandoen want om 12u was het zover, de eerste start van een spannende wedstrijd. Raf was de eerste die mocht starten. Samen met de 5 andere starters van de elites moesten ze iets verderop starten en een stukje extra lopen zonder hond.

Aan het begin van het parcours stond Sean te wachten met Tequilla die het helemaal zag zitten ...en dan waren ze vertrokken. Na een aantal spannende minuten zagen we het eerste team al uit de bocht komen. Lynn en Hauke liepen als 2de en stonden al helemaal klaar, maar ze moest nog even wachten want Raf was er nog niet bij. Dan kwamen ook Raf en Tequilla om de bocht, voor de vlag koppelde hij Tequilla los en wachtte iemand hem op om Tequilla over te nemen zodat hij Lynn kon aantikken. Uitgeput liet Raf zich op het gras vallen, een man van de aanwezige hulpdiensten kwam zelfs kijken of alles in orde was, maar alles was ok, Raf was gewoon uitgeput van zo vlug te lopen ☺

Lynn en Hauke startten als laatste van de teams maar hebben heel hard gelopen want ze kwamen al vrij vlug om de bocht gelopen.

Samen met mijn vrouwtje mocht ik als 3de lopen en ik kon niet wachten tot Lynn het vrouwtje aantikte.

Dan was het zover, vrouwtje riep GO en ik mocht starten. Vlak voor ons liepen er nog 2 crossers van andere teams en ik liep en trok zo hard ik kon om die toch maar te kunnen inhalen. In alle hevigheid liepen we zelfs bijna de fotografe omver, die had zich namelijk in het midden van het parcours gezet. Het was hevig en spannend, direct om de bocht maakten we een kleine versnelling, hop over het stenen muurtje om zo voor die 2 andere teams te komen.. Ik was ze al vlug voor maar vrouwtje kon me weer niet volgen en 1 van de andere lopers probeerde om ons terug in te halen. Het hondje dacht er natuurlijk anders over (het was dan ook een reu he en die wou liever met mij spelen ipv van voorbij te steken ☺) in onze strijd hebben we nog 2 teams ingehaald. Dan kwamen de heuveltjes eraan en die waren erg vermoeiend. Dat ene team gaf niet af en vrouwtje heeft die dan toch maar moeten laten voorgaan maar dat was niet mijn bedoeling en ik begon nog harder te trekken. Op het laatste rechte stuk vonden we onze versnelling terug en zo geraakten we toch nog voor dat ene team. De laatste meters waren in zicht en vrouwtje liet me achter bij Raf om zo Herman en Emmy te kunnen aantikken.

In volle snelheid gingen ook zij ervandoor. Ondertussen stonden Sean en Tequilla als laatste van ons team te wachten om de laatste maar spannendste ronde te lopen, na een paar (het leken wel uren) minuten zagen we Herman en Emmy om de bocht komen. Het was echt spannend want de eerste 3 teams waren vlak achter elkaar. Herman tikte uitgeput Sean en Tequilla aan en die vertrokken razendsnel maar ze werden al vlug gevolgd door nog 2 andere teams.

Dit waren spannende minuten en dan was het zover... de eerste looper kwam de bocht om... en ja hoor het waren Sean en Tequilla. We riepen zo hard mogelijk en zij liepen zo hard ze nog konden om als eerste aan te komen.

Yes!!! De eerste ronde was binnen, we konden het zelf niet geloven maar zover waren we al. De tijden lagen heel kort bij elkaar en iedereen kon nog winnen.

Na ons was het aan de masters en daarna liepen ook de kids hun rondje. Eventjes uitblazen en wat druivensuiker en water en dan waren we zo goed als klaar voor de volgende ronde van 1,420km.

We waren zelfs bijna te laat aan de start. Vlug iedereen op zijn plaats en dan waren we vertrokken voor de volgende ronde. Sommige teams waren van plaats veranderd om zo te proberen iets sneller te zijn maar wij bleven onze volgorde houden. (Never change a winning team ☺)

Na een uitputtend rondje kwam Raf als 5de om de bocht. Lynn en Hauke stonden al klaar om te

vertrekken, na de tik waren ze super snel weg. Dan mocht ik weer gaan klaar staan (spannend was dat wachten wel).

Daar was Lynn die ons uitgeput kwam aantikken. We vertrokken nu als 5de en haalden al vlug nog een paar teams in. Ook nu moesten we dat ene team laten voorgaan om ze daarna weer in te halen.

Vlug Herman aantikken zodat ook hij en Emmy konden starten. Dan was het weer de beurt aan Sean en Tequilla, die gingen er weer vlug vandoor maar er was 1 team dat iets vlugger was en zo finishten we als 2de team. Niet getreurd want alles kon nog gebeuren, we wisten de tijden niet en zo wisten we dus ook niet of we 1ste, 2de of 3de waren. Het laatste rondje was het spannende, alles beslissende rondje. Aangekomen aan de start zagen we dat er enkele teams hun volgorde nogmaals hadden veranderd maar wij bleven nog steeds met dezelfde nr. lopen.

Dan was het zover, het laatste rondje van maar 1,1km. Dit werd een spurt rondje, alles geven en niet achterom kijken ☺ Raf stond klaar aan de start en iets verder stond ook Tequilla te wachten tot ze werd opgehaald. Daar was het sein en ze waren vertrokken. Het was een groepsvertrek en hierdoor was er een kleine ophoping waardoor er 1 van de teams ten val kwam. Raf en Tequilla hielden het hoofd koel en liepen zo vlug mogelijk verder.

De spanning was te snijden onder de teams, iedereen keek aandachtig naar dat laatste stuk waar de renners uit het bos komen om zo in rechte lijn naar het einde te spurten.

De eerste kwamen al vlug de bocht om en haasten zich om hun teamgenoot aan te tikken. Dan zagen we Raf en Tequilla die voor het laatste stuk nog al hun krachten bundelden en een laatste spurt maakten.

Vlug Lynn en Hauke aantikken zodat ook zij hun laatste race kunnen lopen. Samen hebben ze alles gegeven en kwamen dan ook al heel vlug om de bocht, maar we waren nog steeds laatste van de teams. Dit werd nog spannend!

Vol spanning stonden ik en het vrouwtje te wachten tot Lynn ons aantikte. Daar was mijn laatste GO en ik bundelde al mijn krachten om het vrouwtje super snel door de bocht en over het muurtje te trekken.

We moesten dan ook super snel gaan want ik wou kost wat kost die andere hondjes inhalen.

Al vlug haalden we het eerste team in en kort daarna nog 2. Dan moesten we vrij steil naar beneden over een gladde brug en daarna over nog een bruggetje. Het laatste eind was echt wel zwaar maar ik gaf niet af want de laatste 2 teams waren in zicht. Met vrouwtjes laatste krachten maakten we een laatste versnelling om zo te spurten naar de finish. 1 team hebben we nog ingehaald maar dat andere liep net voor ons en lukte het vrouwtje niet meer. Vlug mij afklikken en Herman aantikken.

Ook Herman en Emmy ging er razendsnel vandoor om toch maar dat laatste team in te halen.

Sean en Tequilla stonden vol spanning te wachten om de allerlaatste, maar o zo spannende ronde te lopen. En dan zagen we Herman en Emmy als eerste uit de bocht komen, gevolgd door een ander team.

Samen met het vrouwtje was ik heel hard aan het supporteren (en drinken en rusten ook ☺)

Vlug Emmy los maken en Sean aantikken.

Zo snel als een raket vertrokken ze, Sean en Tequilla, maar ze werden op de voet gevolgd door nog 2 andere teams. Dit werd nog spannend want als laatste startte er een super snelle loper.

Dit waren de langst durende minuten in onze canicross carrière, vol spanning stonden we aan de finish te wachten op het eerste, winnende team.

Daar waren ze dan, de eerste loper kwam om de bocht, na goed kijken zagen we wie het was....

Jaja... Het waren Sean en Tequilla... ze liepen de ziel uit hun lichaam en wij riepen tot we geen stem meer hadden. Als eerste kwamen ze over de finish met kort daarna de volgende teams. Sean was zijn zwaar weekendje al vlug vergeten en was nu volop aan het bekomen van dat laatste mega snelle rondje. Het was een feit: we zijn Vlaams Kampioen Canicross bij de elites. Wie had dit ooit gedacht!

Trots en fier gingen we naar de wagen om uit te lopen en daarna te douchen.

Fris gewassen gingen we naar de "paardenstal" waar de prijsuitreiking zou plaats vinden.

Wanneer iedereen gedoucht en aanwezig was ging de prijsuitreiking van start. Eerst mochten de Kids hun prijs ontvangen en daarna de fun lopers.

Dan was het beurt aan de Masters: 3de plaats was voor de Running Dogs Meldert, 2de plaats voor de Loopneuzen uit Blaasveld en de eerste plaats was voor Run for Fun uit Meerhout.

Als laatste was het eindelijk de beurt aan de Elites, na lang wachtten en vol zenuwen werd onze reeks afgeroepen. De 3de plaats was voor Jaaki uit Meldert, de 2de plaats was voor een super snel team (waarvan we nooit verwacht hadden te winnen) Mijn Hond uit Genk EN DE 1STE PLAATS WAS VOOR ONS ☺ FUN2RUN UIT BOOISCHOT.

Na een lange, vermoeiende maar super leuke dag vertrokken we voor een 3u durende tocht huiswaarts (met de nodige filies dus) maar eigenlijk vonden we dat niet zo erg meer ☺

Hieronder nog een foto van ons op het podium, voor meer foto's en de andere uitslagen moet je maar eens een kijkje nemen op de site van de Vlaamse canicross federatie en wie weet krijgen jullie zo ook het canicross virus te pakken ☺

Tot de volgende keer

Groetjes,

Oxy en vrouwtje Anika

